

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การรับรู้ของเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตยเกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ในการชักจูงเยาวชนไปสู่การสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน” เป็นการศึกษางานวิจัยเชิงสำรวจ (SURVEY RESEARCH) โดยศึกษาจากกลุ่มประชากรที่เป็นเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตย จำนวน 401 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเชิงพฤติกรรม (BEHAVIOR STATEMENT) เพื่อวัดหาข้อเท็จจริงและเปรียบเทียบกัน 2 กลุ่ม (THE TWO-SAMPLE COMPARISON SURVEY) โดยกลุ่มเป้าหมายจะไม่ได้รู้ถึงวิธีการให้คะแนนของผู้วิจัย และการใช้แบบสอบถามทางอ้อม (INDIRECT STATEMENTS) ในกรณีที่พฤติกรรมบางอย่างถูกปิดบังไว้ และเมื่อได้ข้อมูลกลับมาจะนำข้อมูลที่ได้อามาทำการแจกแจงความถี่แบบร้อยละ (PERCENTAGE) และนำมาประกอบเพื่อการทดสอบสมมติฐาน ด้วยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (STANDARD DEVIATION-S.D) ไคสแควร์ (CHI SQUARE) และ T-TEST โดยผ่านการวิเคราะห์ข้อมูล ประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS FOR WINDOWS

ทั้งนี้การวิเคราะห์วิจัยโดยผ่านโปรแกรม SPSS FOR WINDOWS สามารถแยกจำแนกรูปแบบของการแปรผล ดังนี้

1. ใช้สถิติแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (DESCRIPTIVE METHOD) กับข้อมูลดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะบริบททางสังคม ซึ่งประกอบไปด้วยสถานภาพทางครอบครัว เพศ อายุ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย เพื่อน โรงเรียนฐานะทางบ้าน และมูลนิธิดวงประทีป โดยจะทำการแจกแจงข้อมูลความถี่จำนวน ค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ ชนิดและประเภทของเนื้อหาของสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ เช่นหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หนังสือการ์ตูน และหนังสือทางเพศ โดยจะทำการแจกแจงข้อมูลความถี่จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ใช้สถิติแบบการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (QUANTITATIVE METHOD) กับข้อมูลดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ลักษณะบริบททางสังคมกับการรับรู้ของเยาวชนประเภทต่างๆ โดยจะทำการแจกแจงข้อมูลความถี่จำนวน ค่าไคสแควร์

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบระหว่าง การเข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีปกับการรับรู้ ประเภทต่างๆ ที่มีส่วนทำให้เยาวชนหรือเพื่อนเยาวชนเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยจะทำการแจกแจงข้อมูลความถี่คำนวณ ค่า T -TEST

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อกับการรับรู้ของเยาวชน โดยจะทำการแจกแจงข้อมูลความถี่คำนวณ ค่าไคสแควร์

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์กับความคิดเห็นประเภทต่างๆ ที่มีส่วนทำให้เยาวชนหรือเพื่อนเยาวชนเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยจะทำการแจกแจงข้อมูลความถี่คำนวณ ค่าไคสแควร์

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตยจำนวน 401 คน ได้ผลการวิจัยซึ่งสามารถแยกออกเป็น 6 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะปริบททางสังคม สถานภาพทางครอบครัว ครูที่สอนในโรงเรียน และสถานภาพทางสังคม ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลแสดงลักษณะสภาพทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตย

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ประกอบด้วยเยาวชนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือเพศหญิง ร้อยละ 50.10 และเพศชายร้อยละ 49.90 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อายุอยู่ในช่วงระหว่าง 15-16 ปีคิดเป็นร้อยละ 37.70 รองลงมาในช่วงอายุระหว่าง 14-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.40 รองลงมาในช่วงอายุระหว่าง 17-18 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.90 และรองลงมาในช่วงอายุระหว่าง 16-17 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.00

เยาวชนในเขตชุมชนคลองเตยส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป คิดเป็นร้อยละ 78.30 รองลงมาเคยเข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป คิดเป็นร้อยละ 21.70 มีการศึกษาส่วนใหญ่ใน ระดับ ม.1-ม.3 คิดเป็นร้อยละ 57.40 รองลงมาเรียนในระดับสูงกว่า ม.3 คิดเป็นร้อยละ 27.20 รองลงมาไม่ได้เรียนหรือไม่จบ ป.4 คิดเป็นร้อยละ 10.20 และรองลงมาเรียนในระดับ ป.4-ป.6 คิดเป็นร้อยละ 5.20 ส่วนใหญ่พักอาศัยที่ ชุมชนคลองเตยลี้ก 1-3 คิดเป็นร้อยละ 36.40 รองลงมาชุมชนหมู่บ้านพัฒนา 70 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 18.20 รองลงมาชุมชนคลองเตยลี้ก 4-6 คิดเป็นร้อยละ 29.40 และรองลงมาชุมชนวัดคลองเตยใน 1 คิดเป็นร้อยละ 16.00

สถานภาพทางครอบครัวของเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตย ส่วนใหญ่มีลักษณะพ่อแม่อยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 64.60 รองลงมาพ่อแม่แยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 16.70 รองลงมาพ่อแม่หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 12.70 และรองลงมาอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 6.00 ฐานะทางบ้านของเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตยส่วนใหญ่ จะมีลักษณะพอกินพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 76.10 รองลงมาค่อนข้างลำบากและขาดแคลน คิดเป็นร้อยละ 22.20 และรองลงมาเหลือกินเหลือใช้ คิดเป็นร้อยละ 1.70

2. ข้อมูลแสดงลักษณะสถานภาพทางครอบครัวของเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตย

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา เรื่องลักษณะวิธีการที่พ่อแม่ใช้บ่มเพาะเมื่อไม่พอใจในสิ่งที่เยาวชนกระทำ ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการพูดจาตักเตือนดีๆ หรือถ้าหากจำเป็นจะลงโทษเป็นพิธีโดยการอธิบายด้วยเหตุผลเสียก่อน คิดเป็นร้อยละ 72.80 รองลงมาพ่อแม่คุกคามด้วยคำที่รุนแรงโดยไม่มีเหตุผลใดๆ คิดเป็นร้อยละ 17.70 รองลงมาอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 5.00 และรองลงมาพ่อแม่ด่าว่าและลงโทษอย่างรุนแรงตามอารมณ์ของตนเองคิดเป็นร้อยละ 4.50

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครอบครัวที่ไปสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์กันในระดับปกติ แต่ครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงรุนแรงนั้น ยังคงมีอยู่ แต่ก็เป็นส่วนน้อย

3. ข้อมูลแสดงลักษณะเกี่ยวกับโรงเรียนและครู อาจารย์ที่สอนในโรงเรียนในเขตชุมชนคลองเตย

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา เรื่องลักษณะวิธีการที่ครูอาจารย์ในโรงเรียนใช้บ่มเพาะเมื่อไม่พอใจในสิ่งที่เยาวชนกระทำ ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการพูดจาตักเตือนคุณดีๆ หรือถ้าหากจำเป็นจะลงโทษเป็นพิธีโดยการอธิบายด้วยเหตุผลเสียก่อน คิดเป็นร้อยละ 79.30 รองลงมาคุกคามด้วยคำที่รุนแรงโดยไม่มีเหตุผลใดๆ คิดเป็นร้อยละ 12.20 รองลงมาด่าว่าและลงโทษอย่างรุนแรงตามอารมณ์ของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 7.20 และรองลงมาอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.20

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์กับครูอาจารย์ที่สอนในโรงเรียน ที่ไปสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่เป็นไปในระดับปกติ แต่ความสัมพันธ์กันในเชิงรุนแรงนั้น ยังคงมีอยู่แต่ก็เป็นส่วนน้อย

4. ข้อมูลการแสดงผลลักษณะ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางสถาบันทางสังคมของเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตย

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ทางสถาบันทางสังคมของเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตย ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์โดยรวม อยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 (จากจำนวนคะแนนเต็ม 3.00 คะแนน) โดยเยาวชนมีความรักใคร่กันมากกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองมากที่สุด รองลงมามีความรักใคร่กับพี่น้อง รองลงมามีความรักใคร่กับเพื่อนที่โรงเรียน

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ทางด้านสถาบันทางสังคม กับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง พี่น้อง เพื่อนที่โรงเรียน ครูอาจารย์ และเพื่อนบ้านหรือเพื่อนละแวกเดียวกัน เป็นไปในระดับปกติ ส่วนความสัมพันธ์กับมูลนิธิดวงประทีปจะเป็นความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องจากมูลนิธิดวงประทีปยังไม่มีบทบาทในการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมเท่าที่ควร

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ ชนิดและประเภทของเนื้อหา ปรากฏผล ดังนี้

1. ข้อมูลการแสดงลักษณะ เกี่ยวกับประเภทสื่อสิ่งพิมพ์

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์ที่เยาวชนในเขตชุมชนคลองเตย ส่วนใหญ่เคยอ่านมากที่สุด ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 91.50 รองลงมาสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือการ์ตูน คิดเป็นร้อยละ 89.80 รองลงมาสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 74.60 และสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 38.40

2. ข้อมูลการแสดงลักษณะ เกี่ยวกับคอลัมน์ของสื่อสิ่งพิมพ์

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา คอลัมน์ของสื่อสิ่งพิมพ์โดยรวมในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 (จากจำนวนคะแนนเต็ม 5.00 คะแนน) โดยส่วนใหญ่เยาวชนชอบอ่านคอลัมน์ตื่นเต้น ระทึกใจ เช่นการผจญภัย กีฬา รองลงมา เยาวชนชอบอ่านคอลัมน์ ตลกขบขัน เมาสมอง รองลงมาเยาวชนชอบอ่านคอลัมน์สำหรับเด็ก รองลงมา เยาวชนชอบอ่านคอลัมน์ลึกลับเขย่าขวัญ รองลงมาเยาวชนชอบอ่านคอลัมน์ที่ให้สาระความรู้ เช่น ข่าว หรือสารคดี รองลงมาเยาวชนชอบอ่านคอลัมน์สงคราม การต่อสู้และการใช้อาวุธ และรองลงมาเยาวชนชอบอ่านคอลัมน์ เกี่ยวกับกามารมณ์ที่ให้อารมณ์ทางเพศ

3. ข้อมูลการแสดงลักษณะ เกี่ยวกับชนิดและประเภทของเนื้อหา

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ชนิดและประเภทของเนื้อหาที่นิยมนำเสนอ ส่วนใหญ่ ได้แก่รูปภาพประกอบที่สื่อสิ่งพิมพ์นำเสนอ คิดเป็นร้อยละ 58.10 รองลงมาเนื้อหาของสื่อสิ่งพิมพ์ที่นำเสนอ คิดเป็นร้อยละ 57.10 รองลงมาบทความแสดงความคิดเห็นที่สื่อสิ่งพิมพ์นำเสนอ คิดเป็นร้อยละ 30.40 รองลงมาอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.20

4. ข้อมูลแสดงลักษณะเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์ โดยรวม มีความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.66 (จากจำนวนคะแนนเต็ม 3.00 คะแนน) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เยาวชนมีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ในเรื่องของข่าว หรือภาพประกอบของนางแบบที่ใส่เสื้อผ้าไม่มีคิซิดหรือใส่ชุดว่ายน้ำ หรือข่าวอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด รองลงมาเป็นการเปิดรับเนื้อหาของข่าวหรือภาพประกอบของนางแบบที่ใส่เสื้อผ้าไม่มีคิซิด หรือใส่ชุดว่ายน้ำหรือข่าวอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และรองลงมาเป็นการเปิดรับเนื้อหาของข่าว หรือภาพประกอบของนางแบบที่ใส่เสื้อผ้าไม่มีคิซิด หรือใส่ชุดว่ายน้ำหรือข่าวอาชญากรรมในหนังสือพิมพ์ข่าวสด

5. ข้อมูลแสดงลักษณะเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสาร

ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทนิตยสาร โดยรวมมีความต้องการอ่านนิตยสาร ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.63 (จากจำนวนคะแนนเต็ม 3.00 คะแนน) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เยาวชนมีการเปิดรับเนื้อหา หรือภาพประกอบของนางแบบที่ใส่เสื้อผ้าไม่มีคิซิด หรือใส่ชุดว่ายน้ำในนิตยสารคาร์บันเทิงมากที่สุด รองลงมาเป็นการเปิดรับเนื้อหาการ์ตูนในนิตยสารคู่สร้างคู่สมและรองลงมาเป็นการเปิดรับเนื้อหาการ์ตูนในนิตยสารชีวิตรัก

6. ข้อมูลแสดงลักษณะเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือการ์ตูน

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทหนังสือการ์ตูน โดยรวมมีความต้องการอ่านหนังสือการ์ตูนในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.75 จาก

จำนวนคะแนนเต็ม 3.00 คะแนนและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เยาวชนมีการเปิดรับเนื้อหาการต่อสู้ใช้กำลังรุนแรง ในหนังสือการ์ตูนหมัดเทพเจ้าดาวเหนือมากที่สุด รองลงมาเป็นการเปิดรับเนื้อหาการแสดงอนาจาร ทะลึ่งทะเด้นในหนังสือการ์ตูนโกทาโร่

7. ข้อมูลแสดงพฤติกรรมกรรมการเลียนแบบ การจดจำ ที่อาจเกิดขึ้นหลังจากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์

ในเรื่องพฤติกรรมกรรมการเลียนแบบ การจดจำ ในเรื่องการละเมิดกฎหมาย และการละเมิดศีลธรรม วัฒนธรรม จารีต ประเพณี โดยรวมสรุปได้ว่า เยาวชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ว่า อาจสร้างพฤติกรรมกรรมการเลียนแบบและจดจำจากสื่อสิ่งพิมพ์ อยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.73 (จากจำนวนคะแนนเต็ม 3.00 คะแนน) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตย อยากลองขโมยของในห้างสรรพสินค้าเมื่ออ่านหนังสือ มากที่สุด รองลงมาเยาวชนอยากลองเสพยาเสพติด และรองลงมาอยากแสดงความรักระหว่างหนุ่มสาวเมื่ออ่านหนังสือ

8. ข้อมูลแสดงความคิดเห็นที่มีต่อเพื่อนเยาวชน ของเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตย เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเลียนแบบ การจดจำ ที่อาจเกิดขึ้นหลังจากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา โดยรวมสรุปได้ว่าเยาวชนมีความคิดเห็นว่าเพื่อนมีการสนอง ต่อพฤติกรรมกรรมการเลียนแบบและจดจำจากสื่อสิ่งพิมพ์ อยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.67 (จากจำนวนคะแนนเต็ม 3.00 คะแนน) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เยาวชนมีความคิดเห็นว่าเพื่อนเยาวชน อยากลองเสพยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาเยาวชนมีความคิดเห็นว่าเพื่อนเยาวชนอยากนำลักษณะของตัวละครในหนังสือ มาแก้แค้นหรือรังแกคนอื่น

การทดสอบสมมติฐานและปัญหำนำวิจัย

สมมติฐานการวิจัย ในครั้งนี้ นำมาจากปัญหำนำวิจัยข้อที่ 1 เยาวชนในเขตชุมชนคลองเตยมีปัจจัยอะไรที่มีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ในการส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งสามารถแยกให้เห็นถึงปัจจัยตามสมมติฐานในข้อที่ 1 ได้ดังนี้

สมมติฐาน ข้อที่ 1.ปัจจัยทางด้านบริบททางสังคม ซึ่งประกอบไปด้วยสถานภาพทางครอบครัว เพศ อายุ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย เพื่อน โรงเรียนและฐานะทางบ้าน มีส่วนสำคัญในการสร้างรับรู้ให้กับเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตย อาจชักจูงไปสู่การสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน ดังต่อไปนี้

1.1 พฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย เช่นชาวชนในเขตชุมชนคลองเตยติดยาเสพติด ชาวชนเป็นอาชญากรรมสังคม โดยแสดงการกระทำที่ผิดกฎหมาย ยกตัวอย่าง การปล้นจี้ชิงทรัพย์ หรือการข่มขืนกระทำชำเราทางเพศ

1.2 พฤติกรรมที่ผิดทางด้านวัฒนธรรม ศีลธรรม จารีตประเพณี เช่นชาวชนในเขตชุมชนคลองเตยไม่เคารพเชื่อฟังพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง มีการแสดงความก้าวร้าว พูดยาโกหก หลอกลวง ใ้ร้ายผู้อื่น และไม่เคร่งครัดต่อหลักคำสอนทางศาสนาที่ได้กำหนดไว้ ยกตัวอย่างการหมั่นทำความดี การรู้จักบาปบุญคุณโทษ การไม่ฆ่าสัตว์ การไม่ดื่มสุรายาเสพติดให้โทษ เป็นต้น

ในการทดสอบสมมติฐาน ในข้อที่ 1 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ดังนี้

1. ปัจจัยเรื่องเพศ กับความคิดเห็นของชาวชนเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเลียนแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม

พบว่าเพศชายและเพศหญิง ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลียนแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าเพศชายและเพศหญิง ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

2. ปัจจัยเรื่องเพศกับความคิดเห็นที่มีต่อเพื่อนชาวชนเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลียนแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม

พบว่าเพศชายและเพศหญิง ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นที่มีต่อเพื่อนชาวชนเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลียนแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าเพศชายและเพศหญิง ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

3. ปัจจัยเรื่องอายุ กับความคิดเห็นของชาวชนเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเลียนแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม

พบว่าอายุในช่วงระหว่าง 14-18 ปี ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลียนแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าอายุของเยาวชนในช่วง 14-18 ปี ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนะเกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

4. ปัจจัยเรื่องอายุ กับความคิดเห็นที่มีต่อเพื่อนเยาวชนเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเลียนแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม

พบว่าอายุในช่วงระหว่าง 14-18 ปี ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ที่มีต่อเพื่อนเยาวชนเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเลียนแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าอายุของเยาวชนในช่วง 14-18 ปี ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนะเกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

5. ปัจจัยเรื่องการศึกษา กับความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเลียนแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม

พบว่าการศึกษาในระดับไม่จบชั้น ป.4- ม.3 ขึ้นไป มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลียนแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าการศึกษาในระดับไม่จบ ป.4 ถึงระดับ ม.3 ขึ้นไป ของเยาวชน มีความสัมพันธ์กับทัศนะเกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

6. ปัจจัยเรื่องการศึกษา กับความคิดเห็นที่มีต่อเพื่อนเยาวชนเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเลียนแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม

พบว่าการศึกษาในระดับไม่จบชั้น ป.4- ม.3 ขึ้นไป ของเยาวชน มีอิทธิพลกับความคิดเห็นที่มีต่อเพื่อนเยาวชน เกี่ยวกับพฤติกรรมการเลียนแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าการศึกษาในระดับไม่จบชั้น ป.4 ถึงระดับ ม.3 ขึ้นไป มีความสัมพันธ์กับทัศนะเกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

7. ปัจจัยเรื่องที่อยู่อาศัย กับความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเลียนแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม

พบว่าที่อยู่อาศัยในเขตชุมชนคลองเตยทั้ง 4 แห่งประกอบไปด้วย หมู่บ้านพัฒนา 70 ไร่ ชุมชนคลองเตยถ้อย 1- 3 ชุมชนคลองเตยถ้อย 4-6 และชุมชนคลองเตยใน 1 ที่เยาวชนอาศัยอยู่ ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าที่อยู่อาศัยทั้ง 4 แห่ง ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

8. ปัจจัยเรื่องที่อยู่อาศัย กับความคิดเห็นที่มีต่อเพื่อนเยาวชนเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเล่นแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม

พบว่าที่อยู่อาศัยในเขตชุมชนคลองเตยทั้ง 4 แห่งประกอบไปด้วย หมู่บ้านพัฒนา 70 ไร่ ชุมชนคลองเตยถ้อย 1- 3 ชุมชนคลองเตยถ้อย 4-6 และชุมชนคลองเตยใน 1 ที่เยาวชนอาศัยอยู่ ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นที่มีต่อเพื่อนเยาวชนเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าที่อยู่อาศัยทั้ง 4 แห่ง ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์ ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

9. ปัจจัยเรื่องสถานภาพทางครอบครัวกับความความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเล่นแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม

พบว่าสถานภาพทางครอบครัว โดยรวมมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าสถานภาพทางครอบครัวของเยาวชน มีอิทธิพลต่อทัศนคติเกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

10. ปัจจัยเรื่องสถานภาพทางครอบครัว กับความคิดเห็นที่มีต่อเพื่อนเยาวชนเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเล่นแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม

พบว่าสถานภาพทางครอบครัวโดยรวม มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ที่มีต่อเพื่อนเยาวชนเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเล่นแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการละเมิดกฎหมาย

และศีลธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าสถานภาพทางครอบครัวของเยาวชน มีอิทธิพลต่อทัศนคติเกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

11. ปัจจัยเรื่องฐานะทางบ้าน กับความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นแบบที่ อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม

พบว่าฐานะทางบ้านทุกประเภท ของเยาวชน มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าฐานะทางบ้านทุกประเภท มีอิทธิพลต่อทัศนคติเกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

12. ปัจจัยเรื่องฐานะทางบ้านกับความคิดเห็น ที่มีต่อเพื่อนเยาวชนเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเล่นแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม

พบว่าความสัมพันธ์เรื่องฐานะทางบ้านทุกประเภทของเยาวชน มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ที่มีต่อเพื่อนเยาวชนเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าฐานะทางบ้านทุกประเภท มีอิทธิพลต่อทัศนคติเกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

13. ปัจจัยเรื่องความสัมพันธ์กับครูที่โรงเรียน กับความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเล่นแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม

พบว่าความสัมพันธ์ กับครูที่โรงเรียนโดยรวมของเยาวชน มีอิทธิพลต่อความสนใจเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเล่นแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าความสัมพันธ์กับครูที่โรงเรียน มีอิทธิพลต่อทัศนคติเกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

14. ปัจจัยเรื่องความสัมพันธ์ของครูที่โรงเรียน กับความคิดเห็นที่มีต่อเพื่อนเยาวชนเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเล่นแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม

พบว่าความสัมพันธ์ กับครูที่โรงเรียนโดยรวมของเยาวชน มีอิทธิพล ต่อความคิดเห็นของ เพื่อนเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตย เกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับ สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดง ว่าความสัมพันธ์ กับครูที่โรงเรียน มีอิทธิพลต่อทัศนะเกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ในการสร้างพฤติกรรม เบี่ยงเบน

15. ปัจจัยเรื่องเพื่อน กับความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเล่นแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม

พบว่าความสัมพันธ์กับเพื่อนโดยรวมของเยาวชน มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม การเล่นแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าความสัมพันธ์กับเพื่อน มีอิทธิพลต่อทัศนะเกี่ยวกับ บทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

16. ปัจจัยเรื่องเพื่อน กับความคิดเห็นที่มีต่อเพื่อนเยาวชนเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเล่นแบบที่ อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม

พบว่าความสัมพันธ์กับเพื่อนโดยรวมของเยาวชน มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของเพื่อนเยาวชน ในเขตชุมชนคลองเตย เกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นแบบที่อาจเกิดขึ้น หลังจากการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ มีผลต่อการละเมิดกฎหมายและศีลธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าความสัมพันธ์กับเพื่อน มีอิทธิพลต่อทัศนะเกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

สมมติฐานการวิจัย ในครั้งนี้ นำมาจากปัญหาคำวิจัยข้อที่ 2 เยาวชนในเขตชุมชนคลองเตยที่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป มีการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ที่แตกต่างกัน ระหว่างเยาวชนใน เขตชุมชนคลองเตยที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่อย่างไร ซึ่งสามารถแยกให้เห็นถึงปัจจัยตามสมมติฐาน ในข้อที่ 2 ได้ดังนี้

2.1 เยาวชนในเขตชุมชนคลองเตยที่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีปจะเปิดรับสื่อ ประเทษย์ยุคอารมณืทางเพศและเนื้อหาที่ปลุกเร้าอารมณืรุนแรงน้อยกว่า เยาวชนในเขตชุมชนคลอง เตยที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป

22 เยาวชนในเขตชุมชนคลองเตยที่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป มีความสนใจต่อสื่อสิ่งพิมพ์ มากกว่าเยาวชนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป

23 เยาวชนในเขตชุมชนคลองเตยที่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีปจะรับรู้เกี่ยวกับบทบาทของสื่อในการสร้างพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน ให้กับตนเองน้อยกว่าเยาวชนที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านการเปรียบเทียบระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรม กับมูลนิธิดวงประทีปกับความสนใจเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ช่วยการรณรงค์ทางเพศ

พบว่าเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป และไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป มีความสนใจเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ช่วยการรณรงค์ทางเพศ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้

และพบว่าเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป มีความสนใจในการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทช่วยการรณรงค์ทางเพศในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.04 (จากจำนวนคะแนนเต็ม 3.00 คะแนน) ส่วนเยาวชนที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป มีความสนใจในการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่ช่วยการรณรงค์ทางเพศในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.91 (จากจำนวนคะแนนเต็ม 3.00)

2. ปัจจัย ทางด้านการเข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีปของเยาวชน กับความสนใจต่อการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์

พบว่าเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีปและไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป มีความสนใจต่อการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ไม่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้

และพบว่าเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป มีความสนใจต่อการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ อยู่ในระดับที่มาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 (จากจำนวนคะแนนเต็ม 5.00 คะแนน) ส่วนเยาวชนที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป มีความสนใจต่อการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์อยู่ในระดับที่มาก คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 (จากจำนวนคะแนนเต็ม 5.00 คะแนน)

3. ปัจจัยทางด้านการเข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป กับความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

พบว่าชาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีปและไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป มีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้

และพบว่าชาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป มีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.66 (จากจำนวนคะแนนเต็ม 3.00 คะแนน) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าชาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ในเรื่องการติดยาเสพติดมากที่สุด รองลงมา ในเรื่องการลักขโมย ส่วนชาวชนที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป มีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.55 (จากจำนวนคะแนนเต็ม 3.00 คะแนน) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าชาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ในเรื่องการติดยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร

สมมติฐานการวิจัย ในครั้งนี้มาจากปัญหาคำวิจัยข้อที่ 1 ชาวชนในเขตชุมชนคลองเตยมีปัจจัยอะไรที่มีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ในการส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งสามารถแยกให้เห็นถึงปัจจัยตามสมมติฐานในข้อที่ 3 ได้ดังนี้

3. ปัจจัยทางด้านการเลือกเปิดรับสื่อ มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของชาวชนในเขตชุมชนคลองเตย เกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนให้กับชาวชน

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ปัจจัยเรื่องการเลือกเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทหนังสือพิมพ์ของชาวชน กับบทบาทในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

พบว่า การเลือกเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทหนังสือพิมพ์ของชาวชนในเขตชุมชนคลองเตย มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นด้านการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทหนังสือพิมพ์ มีส่วนในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนในเรื่องของการลักขโมย และการก้าวร้าวต่อบิดามารดา ครูอาจารย์หรือผู้ปกครอง

2. ปัจจัยเรื่องการเลือกเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภท นิตยสารของเยาวชนกับบทบาทในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

พบว่า การเลือกเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทนิตยสารของเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตย มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็น ด้านการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าเยาวชนมีความคิดเห็นว่าการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสาร มีส่วนในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนในเรื่องการลักขโมย และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร

3. ปัจจัยเรื่องการเลือกเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทหนังสือการ์ตูนของเยาวชนกับบทบาทในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

พบว่า การเลือกเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทหนังสือการ์ตูนของเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตย มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็น ด้านการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าเยาวชนมีความคิดเห็นว่าการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือการ์ตูน มีส่วนในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน ในเรื่องของการติดยาเสพติด การดวลละเมียดทางเพศ และการทำร้ายร่างกาย

4. ปัจจัยเรื่องการเลือกเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทหนังสือทางเพศของเยาวชนกับบทบาทในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

พบว่า การเลือกเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทหนังสือทางเพศของเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตย มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็น ด้านการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าเยาวชนมีความคิดเห็นว่าการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือทางเพศ มีส่วนในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน ในเรื่องของการติดยาเสพติด การลักขโมย การทำร้ายร่างกาย การพุดจาโกหก และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่องการรับรู้ของเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตย เกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ในการชักจูงเยาวชนไปสู่การสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน ในครั้งนี้พบว่าเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตย มีความสัมพันธ์ทางด้านปริบททางสังคมกับการรับรู้ที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะในเรื่องการศึกษา สถานภาพทางครอบครัวฐานะทางบ้าน ครูอาจารย์ที่โรงเรียน และเพื่อน ตัวแปรเหล่านี้จัดได้ว่ามีบท

บาทที่สำคัญต่อพฤติกรรมในการชักจูงเยาวชนไปสู่การสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนอย่างมาก โดยสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ทางด้านสถานภาพทางครอบครัว พบว่าครอบครัวในเขตชุมชนคลองเตยโดยส่วนใหญ่ มีการประกอบอาชีพรับจ้างรายวันเป็นจำนวนมาก บางครอบครัวอาจจะมีอาชีพค้าขายหาบเร่แผงลอย บางครอบครัวมีอาชีพขับรถรับจ้าง ทำงานก่อสร้าง หรือขายพวงมาลัย ซึ่งหากมองสถานภาพของผู้นำทางครอบครัวแล้ว ดูเหมือนว่าอาชีพเหล่านี้จะไม่สามารถช่วยผลักดันให้ สถานภาพทางครอบครัวมีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นได้ ในทางกลับกัน หากมองย้อนกลับไปถึงที่มาของชาวชุมชนคลองเตยส่วนใหญ่ จะมาจากอาชีพเกษตรกรรมที่ล้มละลายจากชนบทและอพยพเข้ามาหางานทำในกรุงเทพฯ ทำให้เกิดเป็นปัญหาแก่ภาครัฐบาลและภาคเอกชนจำเป็นที่จะต้องเข้าไปช่วยเหลือ เพราะพบปัญหาที่ตามมาเกิดขึ้นอย่างมากมาย

จากการวิจัยได้แบ่งลักษณะทางสถานภาพทางครัวออก เป็น 4 ส่วน คือ

1. สถานภาพทางครอบครัวที่พ่อแม่อยู่ด้วยกัน พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน ในเรื่องการลักขโมย การติดยาเสพติด การทำร้ายร่างกายและการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร ในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่องการล่วงละเมิดเพศ การพุดจาโกหก การก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอาจารย์นั้น อยู่ในระดับน้อย

2. สถานภาพทางครอบครัวที่พ่อแม่แยกกันอยู่ พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน ในระดับปานกลางทุกประเภท

3. สถานภาพทางครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้างกัน พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน ส่วนในเรื่องการติดยาเสพติด การลักขโมย การล่วงละเมิดทางเพศ การพุดจาโกหก และการก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอาจารย์ ในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่องการทำร้ายร่างกาย และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร นั้นอยู่ในระดับน้อย

4. สถานภาพทางครอบครัวในลักษณะอื่นๆ เช่น เยาวชนอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง พ่อหรือแม่เสียชีวิต เป็นต้น พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการ

สร้างพฤติกรรมกรรมเบี่ยงเบน ในเรื่องการลักขโมย การพุดจาโกหก การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร ในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่องการล่วงละเมิดทางเพศ การทำร้ายร่างกาย และการก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือครูอาจารย์นั้น อยู่ในระดับน้อย

ทั้งนี้สามารถวิเคราะห์ได้ว่า การที่เยาวชนมีสถานภาพทางครอบครัวที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ที่แตกต่างกัน เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวไม่เหมือนกัน ซึ่งรวมไปถึงการอบรมสั่งสอนที่ได้รับจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่เหมือนกัน โดยความสัมพันธ์ในเรื่องบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์นั้น เยาวชนที่มาจากพื้นฐานทางครอบครัวที่สมบูรณ์จะมีความคิดเห็นว่าสื่อสิ่งพิมพ์มีอิทธิพลต่อการชี้นำหรือเลียนแบบ จดจำ ได้อย่างชัดเจนกว่าเยาวชนที่พ่อแม่แยกกันอยู่ แต่ทั้งนี้เยาวชนที่อยู่ในสถานภาพทางครอบครัวทั้ง 4 กลุ่ม ต่างมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าสื่อสิ่งพิมพ์นั้นมีบทบาทต่อเยาวชน และมีส่วนในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

สำหรับงานวิจัยในเรื่องการรับรู้และการแสดงความคิดเห็นในการเปิดรับข่าวสารของสื่อสิ่งพิมพ์พบว่าครอบครัว นับเป็นสถาบันแรกที่มีความใกล้ชิดที่สุดของมนุษย์ ถึงแม้ว่าบทบาทของครอบครัวจะมีความแตกต่างกันไป ภายใต้ระบบสังคมขนาดใหญ่ สังคมเมืองหรือสังคมชนบท แต่ครอบครัวเปรียบเสมือนสื่อกลาง เพื่อที่จะทำหน้าที่ควบคุม กำกับดูแลความประพฤติ จึงทำให้ครอบครัว มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านกระบวนการทางด้านก่านิยม ทัศนคติและความเข้าใจ

2.ความสัมพันธ์ทางการศึกษา ปัญหาแรกที่พบในชุมชนคลองเตยคือการขาดข้อจำกัดทางด้านการศึกษา ซึ่งจะเป็นหนทางไปสู่อาชีพ และการมีรายได้เข้ามาสู่ครอบครัว โดยในปัจจุบันกลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนคลองเตย จะมีโอกาสได้รับการศึกษาก่อนข้างน้อยมาก เนื่องจากบางครอบครัวไม่มีใบแจ้งเกิดลูก ทำให้เป็นปัญหาสำคัญในการที่จะให้ลูกได้เข้าศึกษาในโรงเรียน และถึงแม้ว่าจะได้เรียนหนังสือ แต่ก็เป็นการเรียนเพียงชั้นการศึกษาภาคบังคับเท่านั้น ไม่มีโอกาสที่จะได้ศึกษาต่อ หรือหากมีโอกาสก็จำเป็นที่จะต้องช่วยเหลือพ่อแม่เพื่อหารายได้เข้ามาจุนเจือครอบครัว

จากการวิจัยได้แบ่งลักษณะทางการศึกษาออกเป็น 4 ส่วน คือ

1.เยาวชนที่มีการศึกษาในระดับไม่จบ ป.4 พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมกรรมเบี่ยงเบน ในเรื่องการติดยาเสพติด การลักขโมย การล่วงละเมิดทางเพศ การทำร้ายร่างกาย และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร ในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่องการพุดจาโกหก การก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอาจารย์นั้น อยู่ในระดับน้อย

2.เยาวชนที่มีการศึกษาในระดับไม่จบ ป.6 พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมกรรมเบี่ยงเบน ในเรื่องการติดยาเสพติด การลักขโมย การล้วงละเมิดทางเพศ การทำร้ายร่างกาย การก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอาจารย์ ในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่องการพุดจาโกหก และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควรนั้น อยู่ในระดับน้อย

3.เยาวชนที่มีการศึกษาในระดับ ม.1-ม.3 พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมกรรมเบี่ยงเบน ในเรื่องการลักขโมย การติดยาเสพติด การล้วงละเมิดทางเพศ การพุดจาโกหก และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควรในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่องการพุดจาโกหก การก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ครูอาจารย์หรือผู้ปกครองและการทำร้ายร่างกายนั้น อยู่ในระดับน้อย

4.เยาวชนที่มีการศึกษาในระดับ ม.3 ขึ้นไป ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 27.20 ของกลุ่มเยาวชนที่ทำการตอบแบบสอบถามจำนวน 401 คน พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมกรรมเบี่ยงเบน ในเรื่องการลักขโมย การติดยาเสพติด การล้วงละเมิดทางเพศ การทำร้ายร่างกาย การพุดจาโกหก และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควรในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่องการก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ครูอาจารย์หรือผู้ปกครองและการทำร้ายร่างกายนั้น อยู่ในระดับน้อย

ทั้งนี้สามารถวิเคราะห์ได้ว่าการศึกษาที่เยาวชนมี การศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ที่แตกต่างกัน ซึ่งหากมีการศึกษามากขึ้นเยาวชนก็จะมีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นมากขึ้นตามไปด้วย ในทางกลับกัน หากเยาวชนมีการศึกษาน้อย การแสดงความคิดเห็นต่อสื่อสิ่งพิมพ์จะอยู่ในช่วงแคบ ๆ ในลักษณะไม่กล้าที่จะตัดสินใจ นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตได้ว่าเยาวชนทั้ง 4 กลุ่มกลับมีการแสดงความคิดเห็นเหมือนกัน โดยเยาวชนที่มีการศึกษาในระดับไม่ได้เรียน จนถึงระดับไม่จบ ป.6 กับเยาวชนในระดับ ม.1-ม.3 ขึ้นไป จะมีความคิดเห็นว่บทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีส่วนในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนในเรื่องของการล้วงละเมิดทางเพศ การลักขโมย เหมือนกันเป็นอันดับแรก

ซึ่งจากงานวิจัยในเรื่องการรับรู้และการแสดงความคิดเห็นในการเปิดรับข่าวสารของสื่อสิ่งพิมพ์พบว่าระดับการศึกษาสามารถเป็นตัวกำหนดความสนใจในการแสวงหาข่าวสารของผู้รับสาร และมีส่วนในการสร้างองค์ประกอบทางด้านจิตใจและองค์ประกอบทางด้านสังคม ดังนั้นการที่เยาวชนได้มีการศึกษามากขึ้น จึงเป็นปัจจัยสำคัญ ที่ทำให้เยาวชนเกิดการเรียนรู้ สามารถรู้จักแยกแยะ มีระบบทางด้านความคิด มากขึ้น และดีกว่าเยาวชนที่ไม่ได้เรียน หรือมีการศึกษาดำกว่า ตามไปด้วย

3. ความสัมพันธ์ทางค้ำฐานะทางบ้าน เยาวชนส่วนใหญ่ มีผู้ปกครองทำงานในลักษณะรับจ้างรายวัน ไม่มีเงินเดือนประจำ ถึงจะมีเงินเดือนประจำ แต่บางครั้งก็ไม่พอกินพอใช้จ่าย

จากการวิจัยได้แบ่งลักษณะฐานะทางบ้านออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. เยาวชนมีฐานะค่อนข้างลำบากขาดแคลน พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมกรรมเบี่ยงเบน ในเรื่องการลักขโมย การทำร้ายร่างกาย การติดยาเสพติดและการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร ในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่องการพุดจาโกหก การล้วงละเมิดทางเพศ การก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอาจารย์นั้น อยู่ในระดับน้อย

2. เยาวชนมีฐานะพอกินพอใช้ พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมกรรมเบี่ยงเบนในระดับปานกลางทุกประเภท

3. เยาวชนมีฐานะเหลือกินเหลือใช้ พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมกรรมเบี่ยงเบน ในเรื่องการลักขโมย การพุดจาโกหก และ การล้วงละเมิดทางเพศ ในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่องการติดยาเสพติด การทำร้ายร่างกาย การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร การก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอาจารย์นั้น อยู่ในระดับน้อย

ทั้งนี้สามารถวิเคราะห์ได้ว่าการที่เยาวชนมี ฐานะทางบ้านที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ที่ต่างกัน โดยเยาวชนที่มีฐานะทางบ้านยากจนหรือค่อนข้างขาดแคลนและเยาวชนที่มีฐานะทางบ้านปานกลางหรือพอกินพอใช้ จะมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ที่มีส่วนในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนในแต่ละประเภทเหมือนกัน ส่วนเยาวชนที่มีฐานะทางบ้านดีหรือเหลือกินเหลือใช้ นั้น จะมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ที่เด่นชัดกว่า และสามารถจำแนกประเภทของพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ โดยเยาวชนที่มีฐานะดี จะให้ความสำคัญกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลต่อการลักขโมย การล้วงละเมิดทางเพศ การพุดจาโกหกและการก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ครูอาจารย์หรือผู้ปกครอง เป็นอันดับแรก ส่วนพฤติกรรมเบี่ยงเบนประเภทอื่นๆ จะอยู่ในลำดับรองๆ ลงมา ทั้งนี้เนื่องจากเยาวชนที่มีฐานะทางบ้านดี จะมีความคิดเห็นและกล้าที่จะตัดสินใจได้ดีกว่าเยาวชนที่มีฐานะทางบ้านประเภทอื่นๆ เพราะมีปัจจัยภายนอกเป็นตัวส่งเสริม เช่นการอบรมสั่งสอนจากครอบครัว การได้รับความรัก ความเอาใจใส่จากพ่อแม่ ทำให้เยาวชนที่มีฐานะทางบ้านดี มีความแตกต่างจากเยาวชนที่มีฐานะทางบ้านกลุ่มอื่นๆ

4. ความสัมพันธ์ กับครูที่โรงเรียน จะเป็นลักษณะปัญหาเชื่อมโยงกันระหว่างครูกับเยาวชน ซึ่งเยาวชนจะเป็นบุคคลที่ดีหรือไม่ดี หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับ การปลูกฝัง การกล่อมเกลาเอาใจในใส่ และได้รับการสั่งสอนจากครูอาจารย์

จากการวิจัยได้แบ่งลักษณะความสัมพันธ์ของครูที่โรงเรียนออก เป็น 5 ส่วน คือ

1. เยาวชนมีความสัมพันธ์กับครูที่โรงเรียนแบบรักใคร่กันมากที่สุด พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมกรรมเบี่ยงเบน ในเรื่องการติดยาเสพติด การลักขโมย การทำร้ายร่างกาย การก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอาจารย์ ในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่องการพูดจาโกหก การล้วงละเมิดทางเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควรนั้น อยู่ในระดับน้อย

2. เยาวชนมีความสัมพันธ์กับครูที่โรงเรียนแบบรักใคร่กันมาก พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมกรรมเบี่ยงเบน ในเรื่องการลักขโมย การติดยาเสพติด การทำร้ายร่างกาย การก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอาจารย์ ในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่องการพูดจาโกหก การล้วงละเมิดทางเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควรนั้น อยู่ในระดับน้อย

3. เยาวชนมีความสัมพันธ์กับครูที่โรงเรียนแบบรักใคร่กันปานกลาง พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมกรรมเบี่ยงเบน ในเรื่องการลักขโมย การพูดจาโกหก การติดยาเสพติด การก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอาจารย์ ในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่องการล้วงละเมิดทางเพศนั้น อยู่ในระดับน้อย และการทำร้ายร่างกาย การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร อยู่ในระดับที่มาก

4. เยาวชนมีความสัมพันธ์กับครูที่โรงเรียนแบบไม่สนิทเท่าไร พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมกรรมเบี่ยงเบน ในเรื่องการลักขโมย การล้วงละเมิดทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร การติดยาเสพติด ในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่องการพูดจาโกหก การก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอาจารย์ นั้น อยู่ในระดับน้อย และการทำร้ายร่างกาย อยู่ในระดับที่มาก

5. เยาวชนมีความสัมพันธ์กับครูที่โรงเรียนแบบห่างเหิน พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมกรรมแบบเบี่ยงเบน ในเรื่องการลักขโมย การติดยาเสพติด การทำร้ายร่างกาย การก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอาจารย์ ในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่องการพุดจาโกหก การล้วงละเมิดทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร นั้น อยู่ในระดับน้อย

ทั้งนี้สามารถวิเคราะห์ได้ว่าการที่เยาวชนมีความสัมพันธ์กับครูที่โรงเรียนแตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ที่แตกต่างกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์กับครูแบบรักใคร่กันมาก รักใคร่มาก และรักใคร่กันปานกลาง จะมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ที่มีส่วนในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนเหมือนกัน ทั้งนี้เนื่องจากการที่เยาวชนมีความสนิทสนมกับครู ทำให้มีโอกาสได้รับการอบรมสั่งสอน คำแนะนำและตักเตือนที่ดีจากครูเสมอ ตรงกันข้ามเยาวชนที่มีความสัมพันธ์กับครูแบบไม่สนิทเท่าไร และความสัมพันธ์แบบห่างเหิน จะมีความคิดเห็นที่ค่อนข้างกระจายต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับหลักความจริง เช่น เยาวชนที่มีความสัมพันธ์กับครูแบบไม่สนิทเท่าไร จะเลือกบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์จะมีส่วนในการสร้างพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร เป็นอันดับแรก แต่กลับให้ความสำคัญในเรื่องการก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ครูอาจารย์หรือผู้ปกครองค่อนข้างน้อย ซึ่งน่าจะเป็นข้อสังเกตได้ว่าเมื่อเยาวชนไม่มีความสนิทสนมกับครู โอกาสที่จะมีพฤติกรรมก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือครูอาจารย์ ก็ควรจะมียากตามไปด้วย

5. ความสัมพันธ์กับเพื่อน จะเป็นลักษณะปัญหาเชื่อมโยงกันระหว่างเพื่อนกับเยาวชน ซึ่งเยาวชนจะเป็นบุคคลที่ดีหรือไม่ดี หรือไม่นั้น ตามแนวคิดเรื่องการรับรู้และการแสดงความคิดเห็นในการเปิดรับข่าวสารของสื่อสิ่งพิมพ์ พบว่ากลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มบุคคลที่มีการพบปะกันเป็นประจำ ซึ่งทำให้เกิดการสนองต่อความต้องการในการเรียนรู้ การให้คำปรึกษา การสร้างกระบวนการ ความรู้สึกนึกคิด และเป็นเสมือนการกำหนดพื้นฐานเส้นทางเพื่อเข้าสู่สังคมให้กับตนเอง

จากการวิจัยได้แบ่งลักษณะความสัมพันธ์กับเพื่อนออกเป็น 5 ส่วน คือ

1. เยาวชนมีความสัมพันธ์กับเพื่อนแบบรักใคร่กันมากที่สุด พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมกรรมแบบเบี่ยงเบน ในเรื่องการลักขโมย การก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอาจารย์ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร การติดยาเสพติด ในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่องการพุดจาโกหก การล้วงละเมิดทางเพศ การทำร้ายร่างกาย นั้นอยู่ในระดับน้อย

2.เยาวชนมีความสัมพันธ์กับเพื่อนแบบรักใคร่กันมาก พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมกรรมเบี่ยงเบน ในเรื่อง การติดยาเสพติด การลักขโมย การทำร้ายร่างกาย การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร การก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูอาจารย์ ในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่องการพุดจาโกหกและการล้วงละเมิดทางเพศ นั้นอยู่ในระดับน้อย

3.เยาวชนมีความสัมพันธ์กับเพื่อนแบบรักใคร่กันปานกลาง พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมกรรมเบี่ยงเบน ในเรื่อง การลักขโมย การติดยาเสพติด การก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอาจารย์ การทำร้ายร่างกาย การพุดจาโกหก ในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่อง การล้วงละเมิดทางเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร นั้นอยู่ในระดับน้อย

4.เยาวชนมีความสัมพันธ์กับเพื่อนแบบไม่สนิทเท่าไร พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมกรรมเบี่ยงเบน ในเรื่อง การพุดจาโกหก การลักขโมย การทำร้ายร่างกาย ในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่อง การติดยาเสพติด การก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอาจารย์ การล้วงละเมิดทางเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร นั้นอยู่ในระดับน้อย

5.เยาวชนมีความสัมพันธ์กับเพื่อนแบบห่างเหิน พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ จะมีความสัมพันธ์ในการสร้างพฤติกรรมกรรมเบี่ยงเบน ในเรื่อง การลักขโมย การทำร้ายร่างกาย การพุดจาโกหก ในระดับปานกลาง ส่วนในเรื่อง การติดยาเสพติด การก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอาจารย์ การล้วงละเมิดทางเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร นั้นอยู่ในระดับน้อย

ทั้งนี้สามารถวิเคราะห์ได้ว่าการที่เยาวชนมีความสัมพันธ์กับเพื่อนแตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ที่แตกต่างกัน โดยเยาวชนที่มีความสัมพันธ์กับเพื่อนแบบรักใคร่กันมากที่สุด และรักใคร่กันมาก จะมีความคิดเห็นต่อบทบาทสื่อสิ่งพิมพ์เป็นไปตามแนวทางเดียวกัน ส่วนเยาวชนที่มีความสัมพันธ์กับเพื่อนแบบรักใคร่กันปานกลาง ไม่สนิทเท่าไร และห่างเหิน จะมีความคิดเห็นเป็นไปตามแนวทางเดียวกันในเรื่องการล้วงละเมิดทางเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร ทั้งนี้เนื่องจากเยาวชนที่มีความสัมพันธ์กับเพื่อนแบบรักใคร่กันมากที่สุดและรักใคร่กันมาก จะมีความคิดเห็นลอกเลียนแบบซึ่งกันและกัน หรือไม่มีความคิดเป็นของตนเอง ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มเยาวชนที่มีความ

สัมพันธ์กับเพื่อนแบบรักใคร่กันปานกลาง ไม่สนิทเท่าไร และห่างเหิน ที่รู้จักกล้าแสดงความคิดเห็นออกมา โดยไม่ให้ความสัมพันธ์กับเพื่อนเข้ามามีส่วนในการแทรกแซงความคิดเห็น จึงทำให้เยาวชนกลุ่มนี้ มีความมั่นใจและกล้าตัดสินใจ

สำหรับความสัมพันธ์ของเยาวชนในเรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีปและการไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป จะมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ไม่แตกต่างกันในเรื่องการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทั้งนี้อาจเนื่องจากเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจดั้งเดิมที่คืออยู่แล้ว ซึ่งความรู้ความเข้าใจเหล่านี้อาจได้รับมาจากตัวแปรอื่นๆ ดังนั้นการเข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีปจึงไม่สามารถมีอิทธิพลทางด้านความคิดเห็นกับเยาวชนได้

อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีปและเยาวชนที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีป พบว่าเยาวชนมีความคิดเห็นต่อบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ที่มีส่วนในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน เป็นไปในทางเดียวกันในเรื่องการติดยาเสพติดมากที่สุด เนื่องจากในปัจจุบันเมืองกักรทั้งภาครัฐและเอกชนหลายหน่วยงาน ที่ทำการรณรงค์ในเรื่องปัญหาเสพติดอยู่บ่อยครั้งในเขตชุมชนคลองเตย เยาวชนจึงมีการจดจำ และเข้าใจถึงพิษภัยจากยาเสพติด

ในเรื่องของการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์กับความคิดเห็นของเยาวชนต่อสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีส่วนในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์กับความคิดเห็นของเยาวชน

พบว่าการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์ของเยาวชน มีส่วนในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนในเรื่องของการลักขโมย และการก้าวร้าวต่อพ่อแม่ ครูอาจารย์หรือผู้ปกครอง แต่ทั้งนี้เกิดจากความคิดเห็นของเยาวชนส่วนน้อยเท่านั้น โดยเยาวชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์ไม่สามารถทำให้เกิดความสนใจ ในการเลียนแบบและการจดจำ ไปสู่การสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนประเภทต่างๆ ตามที่หนังสือพิมพ์นำเสนอในระดับปานกลาง เนื่องจากสื่อสิ่งพิมพ์อาจเป็นส่วนประกอบหนึ่งเท่านั้น ที่มีส่วนทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

2. การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารกับความคิดเห็นของเยาวชน

พบว่า การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารของเยาวชน มีส่วนในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนในเรื่องของการลักขโมย และการมีเพศสัมพันธ์กันก่อนเวลาอันควร แต่ทั้งนี้เกิดจากความคิดเห็นของเยาวชนส่วนน้อยเท่านั้น โดยเยาวชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์ไม่สามารถทำให้เกิดความสนใจ ในการเลียนแบบและการจดจำไปสู่การสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนประเภทต่างๆ ตามที่นิตยสารนำเสนอในระดับปานกลาง เนื่องจากสื่อสิ่งพิมพ์อาจเป็นส่วนประกอบหนึ่งเท่านั้น ที่มีส่วนทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

3. การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือการ์ตูนกับความคิดเห็นของเยาวชน

พบว่า การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือการ์ตูนของเยาวชน มีส่วนในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนในเรื่องของการติดยาเสพติด การดวลงละเมิดทางเพศ และการทำร้ายร่างกาย แต่ทั้งนี้เกิดจากความคิดเห็นของเยาวชนส่วนน้อยเท่านั้น โดยเยาวชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์การ์ตูนไม่สามารถทำให้เกิดความสนใจในการเลียนแบบและการจดจำไปสู่การสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนประเภทต่างๆ ตามที่หนังสือการ์ตูนนำเสนอในระดับปานกลาง เนื่องจากสื่อสิ่งพิมพ์อาจเป็นส่วนประกอบหนึ่งเท่านั้น ที่มีส่วนทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

4. การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือทางเพศกับความคิดเห็นของเยาวชน

พบว่า การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือทางเพศของเยาวชน มีส่วนในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนในเรื่องของการติดยาเสพติด การลักขโมย การพุดจาโกหก การทำร้ายร่างกายและการมีเพศสัมพันธ์กันก่อนเวลาอันควร โดยเยาวชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือทางเพศมีส่วนทำให้เกิดความสนใจ ในการเลียนแบบและการจดจำไปสู่การสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนประเภทต่างๆ ตามที่หนังสือพิมพ์นำเสนอในระดับปานกลาง

จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่าเยาวชนมีความคิดเห็นว่า การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และหนังสือการ์ตูน ไม่มีส่วนในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน แต่ก็อาจจะมีผลต่อการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้บ้าง แต่ทั้งนี้เยาวชนส่วนใหญ่กลับมีความคิดเห็นในทางเดียวกันในเรื่องของการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือทางเพศว่า หากมีการเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนี้มากๆ จะมีส่วนในการสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ทุกประเภท เนื่องจากเยาวชนส่วนใหญ่มีความรู้เข้าใจว่าสื่อ

สิ่งพิมพ์ประเภทนี้เป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่ทั้งนี้ยังมีเยาวชนอีกส่วนหนึ่งมีความสนใจและมีความต้องการในการเปิดรับสื่อประเภทนี้อยู่

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันจะเห็นได้ว่ายังมี สื่อสิ่งพิมพ์ อีกหลายประเภท ที่น่าจะมีผลในการชักจูงเยาวชนไปสู่วฤทธิกรรมเบี่ยงเบน ยกตัวอย่างสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือการ์ตูน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ความรุนแรง หรือเรื่องทางเพศเข้ามาเกี่ยวข้องค่อนข้างมาก ซึ่งเมื่อเยาวชนมีการเปิดรับสื่อ ก็จะส่งผลกระทบต่อ การสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทอื่นๆ ก็เช่นกัน หนังสือพิมพ์และนิตยสาร ก็มีการนำเสนอข่าวพาดหัวในเรื่องของกามารมณ์ทางเพศ หรือการตีพิมพ์ภาพประกอบคารานางแบบในชุดวาบววม ในหนังสือพิมพ์หรือในนิตยสาร ก็ล้วนแล้วแต่เป็นการดึงดูด หรือเป็นการสร้างอารมณ์ทางเพศขึ้น และอาจจะนำไปสู่การสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนให้เกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ไม่จำเป็นจะต้องคิดถึงสื่อสิ่งพิมพ์ ประเภทหนังสือทางเพศเลยว่าจะมีความเหมาะสมกับเยาวชนมากน้อยเพียงใด

จากแนวคิดเรื่องอิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์ พบว่าหนังสือพิมพ์มีส่วนส่งเสริมการกระทำผิดของเด็ก และเยาวชนมาเป็นเวลานานแล้ว ซึ่งสังเกตได้หลายกรณีด้วยกันเช่น หนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมให้มีการกระทำผิด โดยโฆษณาเผยแพร่อาชญากรรมอยู่ทุกวัน โดยการยกย่องสรรเสริญอาชญากรคนสำคัญ และโดยวิธีการเสนอข่าวอาชญากรรมให้เห็นเป็นเรื่องขวนหัว หรือหนังสือพิมพ์แทรกแซงระบบการให้ความยุติธรรมในคดี โดยการบิดเบือนข้อเท็จจริงในคดี และการทำหน้าที่คล้ายกับเป็นผู้พิพากษาเสียเอง เช่น ทำนายผลของคดีจะเป็นไปในรูปใด และโดยการให้ข่าวคราวล่วงหน้าแก่ประชาชน ซึ่งรวมทั้งเหล่าอาชญากรมด้วยว่าเจ้าพนักงานตำรวจ และอัยการมีแผนในการดำเนินคดีอย่างไรบ้าง และข่าวอาชญากรรมที่หนังสือพิมพ์ประ โคมจนเกินเลยความจริงเสมอ ทำให้ผู้อ่านเสื่อมความศรัทธาในคุณค่าของกฎหมายและกฎเกณฑ์ของสังคม ตลอดจนความเป็นระเบียบทางสังคม

นอกเหนือสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์แล้ว สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารก็มี อิทธิพลในการชักจูงให้เยาวชนมีพฤติกรรมในทางที่ผิดหรือประพฤตินสิ่งที่ไม่สมควรก่อนเวลาอันควรได้ ซึ่งที่เห็นได้ อย่างชัดเจน ส่วนใหญ่จะเป็นเกี่ยวกับการบรรยายเรื่องกามารมณ์ เรื่องหวาดเสียวชวนสยดสยอง หรือ เรื่องของความทารุณโหดร้าย

การเลือกเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ของเยาวชนนั้น จำเป็นจะต้องมีองค์ประกอบหลักด้านการรับรู้ และการแสดงความคิดเห็นในการเปิดรับข่าวสารของสื่อสิ่งพิมพ์ ที่สำคัญในเรื่องขององค์ประกอบทางด้านจิตใจ ซึ่งมีขั้นตอนเกี่ยวกับการรับรู้ 3 รูปแบบด้วยกัน คือการรับรู้ในลักษณะการเลือกเปิดรับสารหรือ

การเลือกสนใจ การรับรู้ชนิดนี้ เป็นการรับรู้ที่มนุษย์มีอยู่แล้ว แต่ต้องการเพิ่มเติมเข้าไปเพื่อเพิ่มทัศนคติ ความรู้ความเข้าใจให้มากยิ่งขึ้น การรับรู้ประเภทที่สอง เป็นการรับรู้ในเรื่องของการตีความ ซึ่งเมื่อมีการเปิดรับข่าวสารอย่างหนึ่งอย่างใด มนุษย์จำเป็นจะต้องใช้ประสบการณ์ ความเชื่อ และทัศนคติ เข้ามาเป็นเกณฑ์ตัดสินใจ และเมื่อผ่านกระบวนการรับรู้ ขั้นที่สองแล้ว ในกระบวนการรับรู้ขั้นสุดท้ายจะเป็นการรับรู้ในลักษณะจดจำ เพื่อนำผลที่ได้มาพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น แต่หากมีองค์ประกอบใด องค์ประกอบหนึ่งมีความผิดปกติขึ้นมา การรับรู้ก็อาจจะมีการเปลี่ยนไปสู่การสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้

แชรรมม์ (SCHRAMM :1960) กล่าวว่า เขาพบว่า เขาคนได้เรียนรู้และตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสื่อมวลชนนานาชนิด ได้ก็ต่อเมื่อเขาคนได้รับอิทธิพลอื่นๆ ผ่านมาทางสิ่งอื่นเสียก่อน ซึ่งอาจจะเป็นอิทธิพลที่มาจากครอบครัว โรงเรียน หรือสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ก็ได้

ในทางกลับกันปริญญ์ ปราชญานุพร (2527) ได้กล่าวในเรื่องอิทธิพลของสื่อมวลชน ว่า อิทธิพลของสื่อมวลชนประเภทต่างๆ เป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งของอาชญากรรม

สำหรับเฮร์เบิร์ต ออตโต (HERBERT A. OTTO) นั้นได้ทำการศึกษาทางด้านจิตวิทยาเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงบนแผงหนังสือพิมพ์ พบว่ามีสื่อสิ่งพิมพ์ อยู่ 3 ประเภท ได้แก่หนังสือรายวันในเมือง หนังสือนิตยสารเฉพาะกลุ่ม และหนังสือปกอ่อน และพบว่าหนังสือพิมพ์รายวันในเมือง มักมีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเพศและความรุนแรง ในปริมาณที่มากกว่า หนังสือพิมพ์ขนาดเล็ก ส่วนนิตยสารเฉพาะกลุ่มนั้น นิตยสารผู้ชาย นิตยสารสืบสวนสอบสวน ได้เน้นในเรื่องเพศ และความรุนแรงมากกว่าประเภทอื่นๆ ส่วนหนังสือปกอ่อน แนวรักๆ ใจรๆ จะมีการนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับเพศ และความรุนแรงมากกว่าหนังสือพิมพ์แนวปกอ่อนแนวอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1.การวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการศึกษาโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ในเขตชุมชนคลองเตยเพียง 4 ชุมชนเท่านั้น ซึ่งหากจะมีการศึกษาสำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไป ควรจะศึกษาหาข้อมูลในเขตชุมชนคลองเตยในลักษณะกระจายทั้งหมด 33 ชุมชน

2.การวิจัยในครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบ ในเรื่องของการเข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีปเพียงแห่งเดียว ซึ่งสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ควรที่จะมีการเปรียบเทียบกับมูลนิธิ หรือองค์กรประชาสงเคราะห์อื่นๆ ในเขตชุมชนคลองเตยด้วย

3. การวิจัยในครั้งนี้ พบปัญหาและอุปสรรคในเรื่องของการติดต่อสื่อสาร กับกลุ่มผู้นำชุมชนในเขตชุมชนคลองเตย ซึ่งส่วนใหญ่ไม่เข้าใจในหลักการของงานวิจัย และไม่มีที่อยู่ที่จะสามารถติดต่อกับผู้นำชุมชนได้

4. การวิจัยครั้งนี้พบว่าปัญหาและอุปสรรค ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตย ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ ที่เป็นประเด็นหลักในการชักจูงทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน แต่กลายเป็นปัญหาสภาพทางสังคม ที่ทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ดิคาเสพย์ติด การลักขโมย การล่วงละเมิดทางเพศมากกว่า

5. หากจะมีการทำวิจัยในลักษณะนี้ต่อไป ควรที่จะศึกษาเพิ่มเติม โดยเลือกสรรสื่อมวลชนหลายๆ ประเภทมาทำการวิจัย ไม่เฉพาะแต่สื่อสิ่งพิมพ์เพียงอย่างเดียว แต่ควรที่จะมีสื่อมวลชนแขนงอื่นๆ เข้ามาเป็นส่วนประกอบในการวิจัยด้วย โดยเฉพาะสื่อประเภทโทรทัศน์ วิทยุ หรือแม้กระทั่งสื่อทางอินเทอร์เน็ต ที่กำลังได้รับความนิยมอย่างสูงในสังคมยุคปัจจุบัน

ข้อจำกัดทางการวิจัย

1. งานวิจัยนี้มีข้อจำกัดด้านเกี่ยวกับตัวเลขกลุ่มประชากรที่แท้จริงที่เป็นเยาวชนที่มีอายุตั้งแต่ 14-18 ปี เนื่องจากหน่วยงานจากภาครัฐบาลที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานด้านพัฒนาชุมชน สำนักงานสถิติแห่งชาติ หรือที่ว่าการเขตอำเภอคลองเตย ไม่ได้มีการทำสำมะโนประชากรในเขตชุมชนคลองเตยไว้อย่างชัดเจน

2. เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนที่อาศัยอยู่ในห้องที่ที่มีโอกาสเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนสูง จึงเป็นไปได้ที่จะให้ข้อมูลไม่ครบบางเรื่อง เช่นการเปิดรับหนังสือทางเพศ หรือเรื่องสถานภาพทางครอบครัว อาจจะเป็นเพราะเยาวชนไม่ต้องการให้รับรู้ถึงปัญหาที่แท้จริง หรืออาย หรืออยากให้ภาพของตนเองออกมาดี หรือเพราะมีปัญหาที่ไม่สามารถจะตอบได้ และหากตอบไป อาจกระทบต่อความจริงที่ตนเองมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนอยู่ได้ และอาจจะทำให้ถูกเพ่งเล็งจากเจ้าหน้าที่บ้านเมือง

เพื่อแก้ไขข้อจำกัดนี้ ผู้วิจัยได้พยายามเข้าไปสร้างความสนิทสนมคุ้นเคยกับเยาวชน เพื่อให้เยาวชนเกิดความไว้วางใจและให้คำตอบใกล้เคียงหรือตรงกับความจริงมากที่สุด และผู้วิจัยยังได้พยายามเน้นให้เยาวชนได้เข้าใจว่า ผู้วิจัยต้องการศึกษาเพียงความคิดเห็น หรือการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อตนเองเท่านั้น มิได้มุ่งหวังจะทราบพฤติกรรมที่แท้จริงแต่อย่างใด